

[Alfred Kristensen.]

ærede Minister meget stærkt, at man ikke maatte opfatte dette som nogen principiel Ændring; Ordningen var kun midlertidig, og man maatte staa frit i Fremtiden. Det tager vi selvfølgelig til Efterretning, men for mig er det alligevel en glædelig Forandring, og jeg er i alt Fald sikker paa, at der iblandt de ugifte — det har allerede nu mange Steder givet sig Udtryk — er en særdeles stor Tilfredshed til Stede. Naar dertil kommer, at der i Organisationerne har været stærkt Ønske om, at man skulde gaa i den Retning, synes jeg, der er Grund til at hilse Ordningen med særlig Glæde.

Men det bliver alligevel efterhaanden noget indviklet med disse Reguleringsstillæg. Naar vi tænker paa ugifte under 40 Aar, vil deres Reguleringsstillæg, naar dette Lovforslag er ophøjet til Lov, være beregnet paa 3 forskellige Maader. De første 7 Portioner, indtil 1. April 1939, er kun paa $\frac{1}{3}$. Ved Loven af 1942 blev det imidlertid bestemt, at Reguleringsstillægget, for saa vidt angaar Stigningen efter den 1. April 1939, skulde udbetales med $\frac{2}{3}$ af det fulde Beløb, det vil sige det blev ens for ugifte over og under 40 Aar. Med andre Ord, ugifte Tjenestemænd under 40 Aar faar nu 7 Portioner à $\frac{1}{3}$, 14 Portioner à $\frac{2}{3}$ og endelig efter det foreliggende Lovforslag 4 Portioner à 100 pCt. Men vi maa jo se det under den Synsvinkel, at det er alt sammen Kriseforanstaltninger, Særforanstaltninger, og selv om det kan forekomme lidt indviklet, er der jo Mening i det alligevel.

Paa et enkelt Omraade synes det imidlertid, som om man i Tjenestemandskredse ikke er fuldt tilfredsstillet. Nu har man altsaa med Hensyn til de sidste 4 Portioner slettet Grænsen mellem gifte og ugifte; men der er en anden Kategori, de samgifte Tjenestemænd, for hvem der, for saa vidt Reguleringsstillægget angaar, i Tjenestemandsløvens § 91 findes særlige, mindre gunstige Regler, og disse Tjenestemænd har nu ment, at ogsaa til dem burde de sidste Portioner udbetales fuldt ud. § 91 i Tjenestemandsløven siger: „Naar samlevende Ægtefæller begge er berettigede til Reguleringsstillæg, udbetales der hver af Ægtefællerne Halvdelen af det største Tillæg, som en af dem kan opnaa, saaledes at Ægtefællerne altid tilsammen oppebærer nævnte største Tillæg.“ Man ser altsaa, at hver kun oppebærer Halvdelen af det største Tillæg, som tilkommer nogen af dem, under Hensyn til Anciennitet, Lønning o. s. v. Denne Regel gælder ogsaa for de 4 sidste Portioner, og de paagældende faar altsaa

ikke her nogen særlig Forhøjelse i Lighed med den, de ugifte faar. Jeg tror heller ikke, der er den samme Trang til Stede som hos de ugifte, men jeg tror, at man fra denne Tjenestemandskategori Side har set saadan paa det, at det er noget principielt, der er sket for de ugiftes Vedkommende, og derfor burde der gøres noget i Retning af at ophæve den paagældende Bestemmelse for de samgifte. Til syvende og sidst er det vel dog et Spørgsmaal, der bør have en rationel Løsning, f. Eks. i den Lønningskommission, der er nedsat, og jeg tror ikke, at man kan se Spørgsmaalet om de samgiftes Reguleringsstillæg fuldt ud under samme Synsvinkel som Tillægget til de ugifte og de unge, nemlig Trangssynsvinkelen.

Tjenestemændene er selvfølgelig særdeles glade for, at Lovforslaget faar tilbagevirkende Kraft fra Finansaarets Begyndelse, og jeg vil gerne understrege, at for mig staaer det saaledes, at det i Grunden er en Slags Tak, en Cadeau til Tjenestemændene, som under Besættelsestidens efterhaanden mere og mere vanskelige Forhold, hvor Nerverne spændtes til det yderste, ikke altid kunde have den Medvind, som de af Hensyn til deres Gerning burde have. Jeg betragter det som en Slags Tak fra Statens Side til dens Tjenestemænd for Tiden, der er gaaet, for Besættelsestidens sidste vanskelige Maaneder.

Dette er i Korthed, hvad Forslaget gaar ud paa, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Lønningsloven for Tjenestemænd er nu efterhaanden sammensat af saa mange forskellige Led og Tillæg med forskelligt formede Reguleringer, Satser o. s. v., at jeg vil udtale Ønsket om, at den Regering, der udgaar af det nu formentlig nær forestaaende Valg, vil tage Spørgsmaalet om en samlet Ændring af Tjenestemandslønningerne og Tjenestemandsløven op til Løsning, at den kommende Regering snarest muligt efter Valget vil opfordre den siddende Lønningskommission til at afgive sin Betænkning, saa at mange af de Forhold, som nu synes urimelige og ikke længere er tilpasset efter Tiden, vi lever i, og som maa og bør ændres, kan blive ændret ved Rigsdagens kommende Behandling af Forslag paa dette Omraade.

Rytter: Jeg vil ligesom den foregaaende ærede Taler begynde med at takke den højtærede Minister for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg vil navnlig takke Ministeren for de Udtalelser, han kom med i Slutningen af sin Tale om Embedsmændenes Stilling under Krigen. Jeg er saa fuld-